

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2730
19.10.2007

Biroul permanent al Senatului
Bp. 364 26.10.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 5 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1999 modificată și completată prin Legea nr. 247-2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției și unele măsuri adiacente și republicată în Monitorul Oficial al României partea I, NR 789-2 sept. 2005*, inițiată de doamna senator Liliana Lucia Tomoioagă din Grupul parlamentar al PSD, domnul deputat Nicolae Popa din Grupul parlamentar al PNL, domnul senator Alexandru Pereș și domnul deputat Ștefan Bardan din Grupurile parlamentare ale PD (Bp. 364/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune modificarea art. 5 din *Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată*, în sensul ca persoanele care au făcut cerere de plecare din țară, conform *Decretului nr. 223/1974 privind reglementarea situației unor bunuri*, și au vândut imobilele statului român, primind despăgubiri pentru acestea la prețul pieței din acea perioadă, să nu fie îndreptățite la restituirea în natură sau la măsuri reparatorii prin echivalent.

II. Propuneri și observații

Anterior intrării în vigoare a *Hotărârii Guvernului nr. 250/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001, republicată*, problematica restituirii în cazurile generate de aplicarea Decretului nr. 223/1974 era reglementată de prevederile pct. 1.4. lit. B Capitolul 2 din *Normele metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001, republicată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 498/2003*, sens în care semnalăm că în baza acestui ultim act normativ se făcea distincție între:

- cazul trecerii imobilului, fără plată, în proprietatea statului cu titlu de sancțiune pentru cei care au plecat fraudulos din țară sau care, fiind plecați în străinătate, nu s-au înapoiat la expirarea termenului stabilit pentru înapoierea în țară;

- cazul în care persoana a făcut cerere de plecare definitivă din țară și a înstrăinat locuința sa către stat.

În acest al doilea caz, ce este reiterat și prin propunerea legislativă, se considera că preluarea nu a fost abuzivă, persoana fiind îndestulată rezonabil prin prețul primit sau având vocația de a fi îndestulată rezonabil dacă înstrăina imobilul respectiv înainte de formalizarea intenției de a părăsi definitiv țara, motivat de ideea că stabilirea conduitei persoanei era atributul exclusiv al acesteia.

Abrogarea *Hotărârii Guvernului nr. 498/2003* prin art. 3 alin. (1) din *Hotărârea Guvernului nr. 250/2007* a însemnat și înlăturarea acestei distincții.

În prezent, potrivit pct. 1.4 lit. B Capitolul II din *Normele metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001, republicată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 250/2007*, preluarea se consideră abuzivă atât în cazul trecerii imobilului fără plată în proprietatea statului cu titlu de sancțiune pentru cei care au plecat fraudulos din țară sau care, fiind plecați în străinătate, nu s-au înapoiat la expirarea termenului stabilit pentru înapoierea în țară, cât și în cazul în care persoana a făcut cerere de plecare definitivă din țară și a înstrăinat în mod obligatoriu locuința sa către stat.

Considerentele care au fost avute în vedere de către legiuitor la adoptarea acestei modificări legislative privesc încălcarea regimului constituțional de ocrotire a proprietății personale, ce rezultă nu numai din faptul că proprietarul era obligat la înstrăinarea construcției pe un temei care nu avea de ce să constituie un factor de discriminare între cetățenii români, ci și din faptul că dobânditorul nu putea fi decât statul român.

În vederea evidențierii caracterului abuziv al acestei modalități de înstrăinare în favoarea statului în baza Decretului nr. 223/1974 supunem

atenției, comparativ, prevederile Legii nr. 4/1973 care fixa numai o obligație de înstrăinare, fără a condiționa validitatea ei de calitatea dobânditorului, permițând, în acest mod, transmiterea dreptului de proprietate, prin act cu titlu oneros sau cu titlu gratuit către orice persoană capabilă să dobândească locuința, în timp ce, potrivit acestui act normativ, obligația de înstrăinare evidențiază o preluare mascată în folosul statului sub pretextul schimbării domiciliului de către particulari. Mai mult, suma stabilită ca preț era modică, stabilindu-se în baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 546/1958 și a Decretului Consiliului de Stat nr. 467/1979.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TARICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului